

[Klim Behnke]

tiv til narkomanien, ja, så fortsætter narkomanerne. Man må herindefra sige, at det så er en opgave. Folketinget må løfte som repræsentant for staten.

Vi synes ikke, at dette forslag er med til at afspore debatten. Det er nærmere med til at slutte ringen, og man kunne snarere bebrejde Fremskridtspartiet, hvis vi bare forlangte, at der skulle være en masse institutioner, uden at give et bud på, hvorfra pengene skulle komme. De skal komme fra statsmidlerne.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte en ændring af bloktilskudssystemet med den begrundelse, som gives i dette beslutningsforslag. Vi er slet ikke enige i Fremskridtspartiets påstand om kommunernes økonomiske egoisme.

Det Radikale Venstre mener, at ansvaret for behandling og økonomisk tildeling skal følges ad, og den nuværende opgavefordeling mellem kommune og amt ønsker vi ikke at ændre på. Derimod kan Folketinget gennem målrettede, tidsbegrænsede puljer give økonomiske incitamenter til alternative løsningsforslag. Den vej er for Det Radikale Venstre mere farbar.

Det Radikale Venstre kan altså ikke støtte beslutningsforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Når man læser bemærkningerne til B 59, må man give Fremskridtspartiet ret i de alvorlige konsekvenser, som narkomisbrug har. Det er en god beskrivelse, der er i bemærkningerne, og en realistisk beskrivelse, som man kun kan være enig i. Ikke nok med, at narkomanerne ødelægger tilværelsen for sig selv, men der er altså også en omfattende følgekriminalitet, som går ud over sagesløse medborgere. Der skal jo skaffes penge til narkotika, som Fremskridtspartiet påviser det, og de penge skaffes ofte ved indbrud og tyveri. Det er et alvorligt problem.

Så Fremskridtspartiet har ganske ret i, at der skal gøres noget ved det problem. Den nuværende indsats er ikke tilstrækkelig.

Men så kommer forslagens egentlige indhold, altså at finansieringen skal lægges om, således at den kommer til at ligge hos staten i stedet for hos amterne. Der må jeg så tage afstand fra forslaget og sige, at vi ikke er enige med Fremskridtspartiet.

Derimod må jeg erklære mig enig med socialministeren i de argumenter, der blev fremført i ministerens indlæg tidligere i debatten her, for den myndighed, der træffer beslutningen vedrørende afholdelse af udgifter, skal også deltage i finansieringen. Det må være et grundlæggende princip. Det er tilfældet mange andre steder i lovgivningen, og det skal også gælde her, for ellers finder vi, at der bliver en uheldig adskillelse af beslutningskompetencen og det økonomiske ansvar. Så det kan vi ikke være med til.

Det kan selvfølgelig diskuteres og overvejes, om byrdefordelingen og udligningsordningerne mellem staten og de decentrale myndigheder er rigtige. Det kan da godt være, at der skal skrues lidt på knapperne dér, men den totale omlægning som foreslået i beslutningsforslaget må vi altså afvise.

Jeg skal i øvrigt melde fra CD, at de også afviser forslaget.

Jeg vil godt til sidst føje til, at dette beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet heldigvis ikke står alene. De øvrige forslag, der er til behandling her i dag, giver et positivt bidrag til, hvordan vi kommer videre i den konkrete narkobehandling. Lad os bruge kræfterne på dét frem for på en omlægning af finansieringen.

Tom Behnke (FP):

Lad mig igen citere fra Enkeltkonventionen af 30. marts 1961 om kontrol med narkotiske midler. Der står der i art. 38, stk. 2:

»Hvis en part har et alvorligt narkomanproblem og dens økonomi tillader det, skal den drage omsorg for, at narkomanerne får passende adgang til effektiv behandling. Det er således et krav, at man afsætter de midler, der er til rådighed, og at der er midler til rådighed til en effektiv afvænnning af narkomanerne.«

Her må vi nok sige, at staten mere end kommunerne og amterne har den økonomiske mulighed for at finansiere det.

Socialministeren sagde, at det var en genfremsættelse, og det er korrekt, det er det. Ministeren sagde også, at dengang kunne man ikke støtte forslaget. Mange andre ordførere har også været inde på, at man ikke kunne det dengang, og at man heller ikke kan det i dag. Men sagen er jo, at det er en ny situation, vi har i dag. Vi har fremsat fire forslag, som er en sluttet ring, da alle fire hænger mere eller mindre